als het 'Reglement van 1869' en de ophef over het stichten van dolerende kerken acht Van Velzen 'voor de Gemeenten des Heeren hoogst nadeelig' (p. 72).

7. D.K. Wielenga, *Doleerende kerken, rede gehouden bij de overdracht van het rectoraat 21 december 1886.* Heusden: A. Gezelle Meerburg, 1887; 67 p.

Een tweede druk (64 p.) verscheen nog in hetzelfde jaar. Prof. D.K. Wielenga (1842-1902), sinds 1882 docent aan de Theologische School in Kampen, vergelijkt in deze rectorale rede de huidige 'doleerende kerken' met de gelijknamige kerken in de 17e eeuw (p. 11-23), de Nederlandse Hervormde Kerk sinds 1816 (p. 23-33) en de Christelijke Gereformeerde Kerk (p. 33-51). Hoewel in de 17e eeuw en nu dezelfde zaak verdedigd werd, is kerkrechtelijk gezien de situatie totaal verschillend. De dolerenden van nu kunnen zich met die van toen dan ook niet vereenzelvigen. Zowel de Nederlandse Hervormde als de Christelijke Gereformeerde Kerk beschouwen de dolerenden als afgescheiden, alleen zijzelf houden vol de oude kerk voort te zetten. Hoewel de Christelijke Gereformeerde Kerken buiten het eigenlijke conflict staan, volgen ze de Doleantie, ook plaatselijk, uiteraard met grote belangstelling, omdat het streven aller gereformeerden er mee is gemoeid. In dat licht geeft Wielenga tevens een beschouwing over de Christelijke Gereformeerde Kerk. De laatste twaalf pagina's bevatten de 'fata academia' en 133 'Aantekeningen'.

1888

8. J. van Andel, *Houdt wat gij hebt, toespraak gehouden te Assen, ter opening van de Synode der Christelijke Gereformeerde Kerk, 13 augustus 1888.* Winterswijk: H. Bulens, 1888; 15 p.

Na een historische inleiding roemt ds. J. van Andel (1839-1910), Christelijke Gereformeerde predikant te Leeuwarden, het geloofsgoed van Schrift en belijdenis, zoals de Christelijke Gereformeerde Kerk dat wenst te aanvaarden. Met nadruk pleit hij voor het behoud van de Theologische School. Over de Vereniging met de dolerenden zegt Van Andel, dat de kerk moet trachten 'met hare armen (...) alles te omvatten, wat aan hare belijdenis verbonden is, alle gaven, alle krachten, alle broederen' (p. 11).